

[Holger Eriksen.]

og det er dette Hul, man nu stopper ved at lade Begrebet „støttende Partiet“ bortfalde og ved at foreslaa, at Opstilling i Tilslutning til et Parti kun kan ske med Partiets Godkendelse. Den Kandidat, der ikke kan godkendes af Partiet — og det vil altsaa sige af den samme Institution, som i Forvejen har Myndighed til at indlevere Partiliste — betragtes som staaende uden for Partierne. Hermed bortfalder de Problemer, vi sidste Gang havde at slaas med.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Knud Kristensen: De Ændringer i Valgloven, som her er foreslaaet, er dels Ændringer, som er nødvendiggjort af den ekstraordinære Situation, vi staar i, dels Ændringer af mere varig Karakter, passende for alle Forhold, der kan tænkes at komme til at foreligge. Jeg skal ikke komme ind paa nogen Forklaring eller Omtale af de mange Ændringsforslag, men kun kort og godt sige, at jeg paa mit Partis Vegne kan tilsige Støtte til Lovforslagets hurtige Gennemførelse.

Korsgaard: Da det ved Folkeafstemning var afgjort, at Grundlovsforandringen var faldet, lod daværende Indenrigsminister Bertel Dahlggaard udgaa, kan man maaske næsten sige, en Meddelelse om, at naar Rigsdagen igen kom ind, vilde der ligge et nyt Valgløvsforslag paa Tingets Bord, vel sagtens et Valgløvsforslag, der i nogen Grad fulgte de samme Linier som dem, vi har, som ogsaa blev fulgt i det Forslag, der havde Forbindelse med den paatænkte Grundlovsændring. Naar man dengang var af den Mening, at der burde forelægges et nyt Valgløvsforslag, var vel Hovedgrunden den, at det ikke kan bestrides, at Udviklingen har medført, at der er visse Egne af Landet, der er for svagt repræsenteret i Forhold til andre, og dette gælder i ganske særlig Grad det københavnske Omraade. Forholdene udviklede sig imidlertid paa en saadan Maade, at vi fik andre Ting at tænke paa end saadanne under normale Forhold vigtige Ting, men under de givne Forhold Smaating, som en Valgløvsændring; og det, der her er foreslaaet, er ogsaa kun at indrette Tingene saaledes, at man meget hurtigt kan skride til Valg, hvor Grundloven kræver det, og at man kan gøre det saa praktisk som muligt.

Jeg maa gaa ud fra, at Administrationen her som normalt tilstrækkelig grundigt har gennemtænkt Problemerne, og at der

ikke i Forslaget findes uheldige Affattelser; jeg har i hvert Fald ingen kunnet finde. Den eneste Realitet, der, saa vidt jeg kan skønne, findes i Forslaget, er det, at en Kandidat skal være anerkendt som tilhørende et Parti, og det kan der, som af det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen anført, siges gode Grunde for; men der kan ogsaa komme Situationer, hvor det ikke er nær saa nemt at sige, hvem det egentlig er, der skal have Afgørelsen. Vi har i Det konservative Folkeparti haft et Tilfælde, hvor jeg i hvert Fald ikke kan svare paa Spørgsmaalet. Vi havde et Parti omfattende hele Landet med Undtagelse af Aarhus. Aarhus opstillede en Mand, som ikke anerkendtes af Partiet, men i Aarhus anerkendtes han. Der kan altsaa komme Situationer, der ikke er saa nemme at klare. Jeg haaber, at der ikke vil komme en saadan Situation i den nærmeste Fremtid, og jeg tror, som allerede sagt, at det med den Begrundelse, som det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen fremsatte, er rimeligt, ikke mindst i den givne Situation, at holde nogenlunde rene Linier i Retning af, at den, der virkelig slutter sig til et Parti, ogsaa nyder de Fordele og tager de Skavanker, det nu engang har at tilhøre et Parti.

Jeg kan med disse Ord anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Bertel Dahlggaard: Det foreliggende Lovforslag indeholder i det væsentlige kun Bestemmelser af rent praktisk Art. §§ 2 og 3 tager alene Sigte paa at gøre det muligt at afholde Folketingsvalg og Landstingsvalg samme Dag. I § 4 gøres det muligt at lade Folketingsvalg afholde paa Grundlag af de nye Valgsteder. Det hilser jeg med stor Tilfredshed. Et eventuelt Valg afholdt i de sidste Dage af Marts paa Grundlag af de i Fjor udarbejdede Valgsteder vilde rent faktisk berøve mange Tusinde Vælgere deres Valgret fordi mange af de Vælgere, der i Aarets Løb er flyttet, og som ikke har sørget for at blive overflyttet til Tilflytningskommunen, ikke under de nuværende Samfærdselsforhold vil kunne rejse tilbage til Fraflytningskommunen for at afgive deres Stemme.

Bestemmelsen i § 5, der fritager Personer, som opholder sig i Udlandet, for at fremskaffe Attestation fra deres Arbejdsgiver, er under de nuværende Forhold; hvor det drejer sig om saa stort et Antal, utvivlsomt ganske nødvendig.

§ 6 optager den Bestemmelse, der fandtes i den i 1939 i Forbindelse med Grund-